

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

17. Dies Jvnii. Multi sunt, quos magis puderet in oratione fecisse barbarismum, contra regulam Prisciani, quàm protulisse mendacium in suo sermone, contra regulam Christi. S. Richard. de S. Vict. in ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Junius.

Tessera.

463

est beatis in cælo seges immensæ lætitiæ, sequi voluntatem Dei? Eja jam nunc incipe facere, quod facturus es semper per omnem æternitatem, si felicem illam consequaris. In perpetua illa felicitate nunquam exequeris voluntatem tuam, semper divinam: fac hîc aliquando, quod olim facturus es semper. Fac hodie propter Deum, quod gaudebis te fecisse, quamdiu erit Deus. Tua ergo voluntas ejus voluntati in omnibus fasces submittat. Itaque

Dic, ipse ut valeas, nolo, voloque vale.

17. DIES JUNII.

Multi sunt, quos magis puderet in oratione fecisse barbarismum, contra regulam Prisciani, quàm protulisse mendacium in suo sermone, contra regulam Christi. *S. Richard. de S. Vict. in Ben. jam. min. c. 46.*

Respectus I. **H**ic aculeos exero in pudorem humani spernendi. planè barbarum, qui non in lingua quidem Tulliana, sed in vita Christiana est maximus barbarissimus; & quia despecto Deo, respicit homines, vocatur ab Ascetis: Respectus humanus, qui Dei est despectus prorsus inhumanus; quia cogit abstinere ab eo, quod vel Dei lex imperat, vel ratio suadet, vel officium monet, vel conscientia jubet. Hæc (ut utar verbis Sancti Chrysostomi)

sofismi) (a) *diabolica timiditas, & satanica reverentia, multos agit in precipitium.* Quia in re multum pollet amicitia illa inimicissima; cum enim amicus urget, ut aut fidem fallat, aut justitiam violet, aut commessantium caetum adeat, & se in vinum ingurgitet: videas illum pudore impudenti, dum offendere timeat amicum, non recusare, quo minus offendat Deum, & honestatem prodatur; & id facere, quod leges omnes humanae, & divinae prohibent. Certè, cum injusta, & impia flagitantur, non audere negare, est quasi Christum abnegare; & est argumentum humilis, & abjecti animi, & cereæ voluntatis, quam quilibet pro arbitrio suo in partem omnem torqueat, & velut in pompa circumducatur. Cum pudor ille inauspicatus, aditum semel vitio aperuerit; innumerae deinde fraudes, ac pestes subito exoriantur, & noxae multae, ut furiae concitatae volitant, quae virtutes omnes labefactent.

II. Cum talis ab amico malae fidei, atque irreligioso invitabitur; ut diebus festis Christiani hominis officina, & divina mysteria contemnat, jejunium violet, de hominibus Deo sacris, deque caelibus ipsis, contumeliosissime loquatur; cum in furti, aut perjurii societatem vocabitur ad tollendas injuste opes, aut struendam innocenti calumniam: si praesertim qui rogant, aut necessitudine sint conjuncti, quae pelliciendi vim habet non exiguam, aut potentes, & gratiosi sint apud viros Principes, statim dicto citius assentietur. Quid te pudet ea nolle facere, quae oporteret te pudere vel cogitare? pereat malus pudor, ne tu male pereas. Tum maxime pudendum fuit, cum pudenda faceres, & aeternam

(a) *Serm. 1. de diversis.*

ignominia vindicanda : pudere autem nunc in maculis eluendis, & concilianda Numinis amicitia, summa est dementia, & praeposteræ verecundia. Hinc si quis fortè pietatem impiè irrideat, & virtutes Christianas; animo commoventur, remittunt pia proposita, arma innocentia deponunt, è corona bonorum operum plurimos sibi avelli, & decuti flores patiuntur. O inauspicatam hanc verecundiam, deseritur in templis piè precantium religio; domi modestia: in convivis, vini moderatio; in sermone, decor; in actionibus, honestas; Sacramentorum laudabilis usus aboletur. Hoc est indignè Christum erubescere, & averti à parentis optimi reverentia, ob linguam è luto, & argilla fictam, & stygio imbutam veneno, & in Deum armatam.

III. Caveamus illa, quæ à Christo traduntur, humanis rationibus oppugnare; ut si remittendis injuriis, praetermittendis voluptatibus, contemnendis divitiis, honoribus, delitiis aditum in caelum aperit contenderit, non repugnemus, neque illud continuò objiciamus: Quo ore in conspectum hominum prodire audeam, si tantum in existimatione mea vulnus acceperim? si tam insigniter mihi factam injuriam, inultam, impunitamque dimittam? Quid illi homini opus est vita, qui non summam dederit operam, ut semper inter suos procedat, divitiis, & honoribus longius? Etenim nullo hinc in loco, nullo in numero erit. Non, inquam, his, aut similibus rationibus, Christi dicta refellamus: verùm iis assensionem nostram parati simus præbere, & ingenii nostri fascies submittere: nec assentiendo improbis, Christi doctrinam improbemus, nec siamus improbi. Si-

mus memores illius, quod Dei instinctu pronuntiavit D. Zenon : *Sine sacrilegio non potes placere sacro lego.* Quisquis placere Deo cupit ; impiis displiceat, necesse esse, Quid ! plurisne tibi erit, ut Deo displiceas, unius homunculi rauca vocula, quàm ut illi placeas, ratio, conscientia, Dei minæ, promissa, sanctorum Patrum monita, Sapientum consilia, tormentum cælestis curiæ judicium ? Tu times sperni ab hominibus, quæ sæpè est servus peccati, mancipium diaboli ? non times sperni à Deo ? Deus ille gloriæ, & Majestatis, pro te tot probris, & contumeliis affectus est, tu verò ne verbulum ullum, pro illo possis pati ? tibi hoc certum, & fixum, quod monet Poëta :

Factum factori summo preponere noli.

18. DIES JUNII.

Agrum, si mediocriter colas, possides ; si nimium, possideris. *Sidonius l. 8. Epist.*

Terrena I. **P**aucissimi sunt, qui ut agros, sua bona despicienda. qui ex agris proveniunt fructus, ex fructibus opes possident ; plurimi, qui ab illis possidentur. Haec nimius erga seu naturæ fragilia, seu fortunæ futilia bona, affectus ; est maximus in Dei obsequio defectus. Non ad illum finem, fictus est homo, ut cogitationes suas humi defixas habeat, ut magnificas villas ædificet ; ædes in urbium morem extruat, refertas signis, atque picturis, Attaliæis vestibibus, atque con-